

MỘT SÔ VẤN ĐỀ KINH TẾ TRƯỚC MẮT

-Tư nhân hóa dưới hình thức bán (đấu thầu toàn bộ xí nghiệp hoặc thanh lý tài sản).

Mặc dù dưới dạng hình gì, cũng phải củng cố và tăng cường bản, việc đầu tư đổi mới kỹ thuật, tạo và sử dụng hết khả năng lao động, thực hiện đầy đủ chế độ tự chủ tự chịu trách nhiệm, mở rộng quan hệ trực tiếp hơn nữa với thị trường; bình đẳng trước pháp luật đối với các loại hình kinh tế.

2. VIỆC THỰC HIỆN CƠ CHẾ KINH TẾ MỚI

(nhưng phải có định hướng và điều tiết của Nhà nước phải được khẳng định trong phương hướng và biện pháp tiếp tục đổi mới kinh tế.

Tên gọi của cơ chế kinh tế trong giai đoạn này là: "phát triển kinh tế hàng hóa nhiều thành phần, vận hành theo cơ chế thị trường có định hướng và điều tiết của Nhà nước"

Để vừa mở ra cho sản xuất lưu thông phát triển vừa giữ được định hướng và điều tiết vì lợi ích chung quản lý nhà nước và quản lý sản xuất kinh doanh phải biết phát huy trong sự kiểm chế ở giới hạn cần thiết hợp lý: Quản lý nhà nước phải nhằm mục tiêu định hướng và điều tiết bằng kế hoạch ở tầm vĩ mô bằng luật pháp, chính sách, bằng thực lực kinh tế từ việc xây dựng và sử dụng hợp lý, có hiệu quả các

□ ĐÀO CÔNG TIẾN

1. VỀ VAI TRÒ CỦA KINH TẾ QUỐC DOANH

Xét cả hai mặt yêu cầu (phát triển kinh tế và định hướng xã hội chủ nghĩa) và khả năng (nguồn lực hiện tại và khả năng đầu tư tiếp của Nhà nước), kinh tế quốc doanh phải giữ vai trò quan trọng trong cơ cấu kinh tế nhiều thành phần. Vai trò quan trọng của kinh tế quốc doanh thể hiện ở chỗ quốc doanh phải đủ mạnh để chi phối cho được các lĩnh vực kinh tế trọng yếu, như: cơ sở hạ tầng, hệ thống chuyển giao khoa học và công nghệ, cơ sở năng lượng, phương tiện giao thông vận tải và thông tin liên lạc lớn v.v...

Kinh tế quốc doanh hiện tại có

khó khăn (năng lực sản xuất kinh doanh chưa sử dụng đầy đủ, năng suất chất lượng và hiệu quả thấp) không chỉ do cơ chế chính sách của Nhà nước đối với nó, mà còn do bản thân mô hình quốc doanh chưa thật thích ứng với cơ chế thị trường.

Để gia tăng và sử dụng có hiệu quả nguồn lực quốc doanh, đề nghị sắp xếp lại các xí nghiệp quốc doanh theo các dạng hình sau:

-Giữ lại quốc doanh với 100% vốn của Nhà nước đối với các xí nghiệp có vị trí kinh tế đặc biệt quan trọng;

-Chuyển sang công ty cổ phần để thu hút thêm nguồn lực từ các thành phần kinh tế khác và tạo cơ chế quản lý thực sự thoáng hơn từ chế độ quản lý của công ty cổ phần;

quý quốc gia do các doanh nghiệp và các giới tiêu thụ của tất cả các thành phần kinh tế đóng góp tạo dựng nên.

Trên cơ sở đó, thực hiện đa dạng hóa quyền và phạm vi sở hữu, quyền và phạm vi sử dụng các yếu tố sản xuất, đa dạng hóa các thành phần kinh tế, loại hình xí nghiệp; thực hiện tự chủ, tự chịu trách nhiệm, mở rộng quan hệ trực tiếp với thị trường, thực hiện bình đẳng trước pháp luật cho tất cả các doanh nghiệp và các giới tiêu thụ; thị trường là nơi chuyển dịch quyền sở hữu hoặc quyền sử dụng của tất cả các yếu tố sản xuất kinh doanh và sản phẩm sản xuất ra (bao gồm hàng hóa, tư liệu sản xuất, hàng tiêu dùng, đất đai tài nguyên và môi trường, sức lao động, tiền vốn, cổ phiếu, vàng bạc đá quý...) dưới hình thức mua bán, thuê mướn, sang nhượng phải được mở rộng thông thoáng.

3. VỀ CƠ CẤU NGÀNH NHƯ ĐÃ NÊU TRONG DỰ THẢO CHIẾN LƯỢC, cần nhấn mạnh thêm hướng phát triển các ngành mũi nhọn. Đó là những ngành có khả năng phát triển và phát triển có hiệu quả; nông nghiệp gắn với công nghiệp chế biến, công nghiệp nhẹ, dịch vụ. Những ngành vừa đáp ứng cho nhu cầu hiện tại vừa tạo cơ sở cho cả nền kinh tế cất cánh như: kết cấu hạ tầng, điện và dầu khí...

Việc xây dựng và thực hiện chiến lược phát triển vùng và trung tâm kinh tế nêu trong dự thảo báo cáo chính trị và chiến lược kinh tế còn dần dần và chung chung. Đề nghị nên nhấn mạnh vùng và trung tâm trọng điểm để định hướng đầu tư có hiệu quả và tạo cực phát triển cho cả nước hoặc cho khu vực.

Nên đặt vùng Nam bộ (cả Thuận Hải và Lâm Đồng) vào vị trí trọng điểm đó.

Vùng DBSCL không chỉ là vùng

lượng thực (như dự thảo chiến lược đã nêu) mà còn là vùng nông nghiệp lớn nhất cả nước.

Thành phố Hồ Chí Minh là trung tâm kinh tế lớn nhất cả nước (về kinh tế, văn hóa, khoa học kỹ thuật, đầu mối phát triển kinh tế đối ngoại, liên kết và thúc đẩy các vùng khác phát triển)

Để giữ được tính thống nhất của nền kinh tế vùng và của cả nước (qua chỉ đạo định hướng và điều tiết của Nhà nước trung ương) đồng thời để có những biện pháp thích hợp không kiểm chế, trì kéo sự phát triển mạnh của vùng, Hội đồng Bộ trưởng cần hình thành một bộ phận đặc trách chỉ đạo vùng Nam bộ cũng có thể coi như một ban cán sự vùng. Đứng đầu ban chỉ đạo là một phó chủ tịch HDBT, thành viên bao gồm các chủ tịch UBND tỉnh thành, đặc khu trên vùng và đại diện các bộ hữu quan.

4. TRONG HƠN 10 NĂM QUA, NHẤT LÀ TỪ KHI CÓ NGHỊ QUYẾT 10 CỦA BỘ CHÍNH TRỊ, NỀN KINH TẾ NÔNG THÔN, nhất là nông nghiệp, đã có sự biến đổi với những nét đặc trưng cơ bản như:

- Chuyển từ chế độ canh tác tập thể sang chế độ canh tác gia đình. Theo đó, đã hình thành một cách phổ biến các chủ thể kinh tế là hộ nông dân (gọi tắt là nông hộ);

- Nhiều hợp tác xã, tập đoàn sản

DIỄN ĐÀN

xuất thực chất không còn nữa. Một số ít còn lại đã chuyển sang kinh doanh cung ứng, dịch vụ, tiêu thụ, hoặc sản xuất kinh doanh một số ngành nghề ở nông thôn một cách yếu ớt, gương gao;

- Trên cơ sở đó, đã bước đầu hình thành một dạng hình hợp tác và phân công lao động mới ở nông thôn. Đó là sự hợp tác phân công giữa một bên là các chủ thể sản xuất - nông hộ với một bên là các tổ chức kinh tế nhà nước, hợp tác xã, tập đoàn và một số tư nhân hoạt động cung ứng, dịch vụ và tiêu thụ, trong đó Nhà nước giữ vai trò chi phối chính.

Đây là hướng chuyển biến đúng, song phải phát triển và hoàn thiện hơn nữa với những biện pháp thật tích cực và cách mạng, nhằm nâng vai trò của Nhà nước và tập thể lên trong hệ thống cung ứng dịch vụ và tiêu thụ.

Để làm việc này, riêng hợp tác xã và tập đoàn phải được củng cố và phát triển với chức năng là hợp tác xã của nông dân, do hộ nông dân tự nguyện lập ra, tham gia với Nhà nước để cung ứng dịch vụ, tiêu thụ cho việc sản xuất của nông dân.

Hợp tác xã hoạt động theo cơ chế thị trường, thực hiện hạch toán kinh doanh nhưng không phải đứng ngoài nông dân, biệt lập với nông dân, mà là người đại diện quyền lợi của nông dân, cùng với Nhà nước bảo vệ nông dân trước sự tác động bất lợi của thị trường.

Hợp tác xã có mục tiêu kinh tế nhưng không từ bỏ mục tiêu xã hội là yếu tố quan trọng. Nó phải cùng với các tổ chức kinh tế nhà nước chi phối cho được một hệ thống chuyển giao kỹ thuật mạnh đến các nông hộ nhằm thúc đẩy sự phát triển và định hướng XHCN nền kinh tế nông thôn.

DCT.